

Beløb, hvortil Summen 709 Rd. skal nedsettes, bliver 647 Rd. og ikke 657 Rd., som der ligeledes feilagtigt staaer. Jeg antager imidlertid ikke, at denne Unøiagtighed i Endringsforslaget kan have foranlediget, at Sagens Behandling maa udsættes, men jeg skal dog spørge, om Noget skulde ønske dette? (Ophold.) Da Ingen htræer Dasse derom, foretages altsaa Behandlingen.

Lovudkastets eneste Paragraf, dets Titel, det stillede Endringsforslag og Sagens Dvergang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (C. M. Jespersen): Jeg skal henholde mig til Betænkningen, hvori Grunden til Forslaget om at nedsette Befordringsgodtgjørelsen til 3 Mk. pr. Mil er udviklet.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at Nedsettelsen af Befordringsgodtgjørelser til et Beløb af 3 Mk. pr. løbende Mil, maa være støttet paa en ikke rigtig Forudsætning. Man siger i Betænkningen, at Retskriveren i Regelen vil kunne benytte samme Vogn som Herredsfogden, men jeg troer ikke, dette er rigtig, thi der er mange Forretninger, hvorved Skriveren alene fungerer, og jeg skal saaledes nævne Notarialforretninger, samt Tilstedeværelsen ved Taxationsforretninger, navnlig i Medfør Forordningen af 7de Juni 1827; men hvad jeg fremfor Alt maa lægge Vægt paa, er, at en Herredsfoged maa indrette sig saaledes ved sine Reiser, at han paa samme Reise kan foretage saa mange Forretninger som muligt. Jeg vil sætte, at han paa en saadan Reise kan foretage 7—8 forskjellige Forretninger, og det kan da let indtræffe, at den Skriver, som bliver henviist til at kjøre paa samme Vogn som Herredsfogden, vil værre grumme uheldig faren, idet den Forretning, han skal foretage, maaskee netop skal foretages paa et Sted, hvor Herredsfogden

først kommer, efterat han har udført 6 til 7 Forretninger paa andre Steder. Jeg troer, at Forudsætningen altsaa er urigtig, og at man ikke kan sige, at Herredsskriveren i Regelen vil kunne gjøre Reiser paa samme Vogn som Herredsfogden, naar man vil forstaae „i Regelen“ saaledes, at det skulde være nok til at begrunde en saa betydelig Nedsettelse i Befordringsgodtgjørelsen.

Ordføreren: Med Hensyn til den ærede Justitsministers nu fremsførte Bemærkninger skal jeg først erindre om, at Skriveren ikke i de Tilfælde, der af Ministeren bleve nævnte, nemlig ved Taxationsforretninger og Notarialforretninger, skal besørge sig selv, thi i begge disse Tilfælde leverer enten vedkommende Private Befordring til Skriveren, eller ogsaa gives der særskilt Erstatning derfor; men de Tilfælde, hvorfor der efter Loven skal gives Erstatning for Befordring, ere kun de, hvor vedkommende Retskriver skal befordre sig selv, eller udrede Udgiften, og denne Indvending forekommer mig derfor ikke at ramme Uldvalgets Forslag. Hvad den anden Indvending angaaer, da erkjender jeg, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor Skriveren ikke kan reise med Herredsfogden; men af Erfaring og af de Beretninger, der haves om Embedsreiser, som ere udførte, kjender jeg dette Forhold temmelig nøie og veed, at disse Tilfælde kun ere Undtagelser. Man maa vel lægge Mærke til, at man ellers i Befordringsgodtgjørelse kun giver 4 Mk. pr. løbende Mil; den Nedsettelse, vi foreslaae, er fra 4 Mk. til 3 Mk., altsaa kun 1 Mk. pr. Mil, og jeg kan forsikre, at vedkommende Retsbetjente ville være meget vel tjente med, at de, naar de have reist sammen, kun faae en Nedsettelse af 1 Mk. pr. Mil. Man gaaer altsaa derved paa ingen Maade Vedkommende for nær, og jeg kan forsikre, at naar de reise sammen, og hver faae 3 Mk. pr. Mil, ere de meget bedre farnede, end naar Herredsfogden og Skriveren ere forenede i en Person, som faaer 4 Mk.